

Облік придбання основних засобів, які одночасно використовуються в оподатковуваних та неоподатковуваних операціях, банками України

Зміст господарських операцій	Дебет	Кредит	Сума, грн
Відображено капітальні інвестиції у придбання основних засобів у сумі без ПДВ Визначимо частку оподатковуваних операцій за минулий рік (2 млн грн/20 млн грн = 0,1). Визначимо суму податкового кредиту $(24000/6 * 0,1) = 400$ грн. Капітальні витрати у сумі без ПДВ будуть становити $(24000 - 400) = 23600$ грн.	4430	3610	23 600,00
Відображено податковий кредит	3522	3610	400,00
Оплачено постачальнику	3610	1200	24 000,00
Введено в експлуатацію комп'ютерну техніку	4400	4430	23 600,00
У кінці року визначаємо частку оподатковуваних операцій з огляду на фактичні дані за звітний рік (3 млн грн/25 млн грн = 0,12). Розраховуємо суму податкового кредиту згідно з новою часткою $(24000/6 * 0,12) = 480$ грн. На суму перевищення (800 грн) робимо коригувальні проводки (збільшуємо податковий кредит та зменшуємо первісну вартість основного засобу відповідно до п. 1.3 Інструкції з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків України, «Первісна вартість придбаного об'єкта основних засобів складається з таких витрат: суми, що сплачуються постачальникам активів (з вирахуванням торговельних знижок) та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих податків)» [1]).	3522 (4400)	4430 (4430)	800,00 800,00

У результаті проведено дослідження виявлено, що питання придбання банками України основних засобів, які одночасно використовуються в оподатковуваних та неоподатковуваних операціях є малодослідженими. У зв'язку з цим у роботі розкрито порядок визначення податкового кредиту, у разі придбання банками України платниками ПДВ основних засобів, які одночасно використовуються в оподатковуваних та неоподатковуваних операціях, та розроблено методику відображення таких операцій на рахунках обліку з урахуванням чинних норм бухгалтерського та податкового законодавства України.

Список використаних джерел: 1. Інструкція з бухгалтерського обліку основних засобів і нематеріальних активів банків України: затверджена Постановою Правління Національного банку України від 20.12.2005 № 480. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0040-06/ed20190308>. 2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

УДК 657

М. О. Сміян, студент

К. І. Сімаков, канд. екон. наук, доцент

Донбаська державна машинобудівна академія, м. Краматорськ, Україна

О. А. Комісарова, заступник головного бухгалтера

ТОВ «Укрславерсурс»

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ВИПЛАТУ ВІДПУСТОК, ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Ключові слова: забезпечення виплат відпусток, резерв відпусток, коефіцієнт резервування, інвентаризація.

Сьогодні суб'єкти господарювання функціонують в умовах невизначеності, що обумовлює потребу в удосконаленні інструментів управління ризиками, одним із яких є створення забезпечення виплат відпусток робітникам підприємства.

Забезпечення майбутніх витрат на виплату відпусток створюється з метою рівномірного включення передбачуваних у майбутньому виплат до складу витрат виробництва або витрат управління і таким чином дозволяє вирівнювати проміжні фінансові результати, приводячи їх у відповідність до загальної річної тенденції.

Незважаючи на те, що створення забезпечень є найпоширенішим інструментом управління ризиками, існує значна кількість проблем практичного характеру щодо їх формування та використання.

Вивченню проблеми обліку забезпечення виплат працівникам присвячено роботи таких вчених, як М. Т. Білуха, Н. М. Бразілій, Ф. Ф. Бугинець, С. Ф. Голов, О. А. Дороніна, А. М. Колот, Ю. М. Крот, М. В. Кужельний, Л. П. Кулаковська, В. Г. Лінник, В. М. Пархоменко, Л. К. Сук, К. В. Шаманська та інші.

Метою статті є дослідження проблем формування суми забезпечення на виплату відпусток та їх інвентаризації в сучасних умовах господарювання.

Нормативно-правовими актами, які на сьогоднішній день регулюють питання формування та обліку забезпечення виплат відпусток робітникам, є наступні: Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання», Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 26 «Виплати працівникам» та Інструкція № 291.

Сума забезпечення на виплату відпусток визначається щомісяця як добуток фактично нарахованої заробітної плати працівникам і відсотка, обчисленого як відношення річної планової суми на оплату відпусток до загального планового фонду оплати праці з урахуванням відповідної суми відрахувань на загальнообов'язкове державне соціальне страхування [2].

Забезпечення відпускних створюється на субрахунку 471 «Забезпечення виплати відпусток». Ненарахування резерву відпусток можна розцінити як ведення бухгалтерського обліку з порушенням встановленого порядку і внесення неправдивих даних до фінансової звітності. За це порушення посадовцям підприємств загрожує адміністративна відповідальність [6].

Відсоток, який показує співвідношення запланованої річної суми оплати відпусток до загального річного фонду оплати праці, називається коефіцієнтом резервування. Він розраховується один раз на початку року та використовується для нарахування резерву відпусток щомісячно до кінця року.

Для його розрахунку необхідно спланувати річні суми оплати відпусток та річний фонд оплати праці, що, на нашу думку, в непередбачуваних сучасних умовах ринкової економіки майже неможливо. А отже, формування забезпечення майбутніх витрат на оплату відпусток працівників із використанням коефіцієнта резервування не може застрахувати підприємство від ризиків, пов'язаних з інфляційними процесами, нестабільною політичною ситуацією в країні, валютних ризиків тощо.

Підсумовуючи вищевикладене, ми пропонуємо суму забезпечення виплат відпусток розраховувати щомісяця за такою формулою:

$$З_{\text{відп.}} = \text{ФОП}_{\text{шт.}} / (K - П) \cdot \text{Дот} \cdot K_{\text{сєв}},$$

де $Z_{\text{відп.}}$ – забезпечення виплат відпусток;

$\text{ФОП}_{\text{шт.}}$ – фонд оплати праці за розрахунковий період, розрахований на основі діючого штатного розкладу;

K – кількість календарних днів у розрахунковому періоді;

$П$ – кількість святкових днів у розрахунковому періоді;

Дот – кількість невикористаних днів відпустки в розрахунковому періоді;

$K_{\text{сєв}}$ – коефіцієнт, що збільшує забезпечення виплат відпусток на суму нарахувань ЄСВ.

Також необхідно зазначити, що відсутність нормативно-правових актів, на основі яких можна провести розрахунки планових річних сум оплати відпусток та фонду оплати праці, у теперішніх непередбачуваних умовах функціонування дає можливість підприємствам навмисно зависити розмір забезпечення на виплату відпустки і таким чином занижити фінансовий результат до оподаткування і, як наслідок, розмір податку на прибуток.

Згідно з Положенням про інвентаризацію активів та зобов'язань № 879 проведення інвентаризації забезпечень обов'язкове станом на кінець звітного року. На наше переконання, необхідно внести зміни в даний нормативний документ, а саме зобов'язати суб'єктів господарювання проводити інвентаризацію забезпечень станом на кінець звітного періоду.

Формування забезпечення на виплату відпусток із використанням запропонованого розрахунку та внесення змін до нормативних документів, щодо обов'язкового проведення інвентаризації забезпечень станом на кінець звітного періоду дозволить користувачам облікової інформації отримувати більш точну інформацію про фінансовий результат діяльності підприємства, захистить суб'єктів господарювання від ризиків підприємницької діяльності, вдосконалить організацію податкового контролю держави.

Список використаних джерел: 1. Про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: інструкція від 30.11.1999 р. № 291. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99?lang=ru>. 2. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання»: Наказ Міністерства фінансів України від 31.01.2000 р. № 20. URL: <https://zakon.help/law/20>. 3. Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 26 «Виплати працівникам»: Наказ Міністерства фінансів України від 28.10.2003 р. № 601. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z1025-03>. 4. Про затвердження Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: Наказ Міністерства фінансів України від 02.09.2014 р. № 879. URL: <https://xn--80aagahqwiyibe8an.com/minfin-ukrajini/nakaz-vid-02092014-879-pro-zatverdjennya-308054.html>. 5. Забезпечення на оплату відпусток. *Податки та бухгалтерський облік*. Квітень 2017. № 32. URL: <https://i.factor.ua/journals/nibu/2017/april/issue-32/article-26748.html>. 6. Бразілій Н. М., Крот Ю. М. Особливості нарахування та обліку відпускних в сучасних умовах господарювання. *Причорноморські економічні студії*. 2019. Вип. 39(2). С. 89-93.

УДК 657

Н. В. Дутова, канд. екон. наук, доцент кафедри обліку аналізу і аудиту

В. І. Борачук, здобувач вищої освіти спеціальності «Облік і оподаткування»

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна

СЕРТИФІКАЦІЯ БУХГАЛТЕРІВ – ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄС

Ключові слова: облік, сертифікація, міжнародні стандарти фінансової звітності.

Після підписання в березні 2014 р. Угоди про асоціацію між Європейським Союзом та Україною держава взяла на себе зобов'язання адаптувати вітчизняну систему бухгалтерського обліку, звітності та контролю до міжнародних стандартів. Сьогодні більшість бухгалтерів-практиків замислюються про підвищення кваліфікації та сертифікацію, адже багато компаній складають звітність не тільки за П(С)БО, а й МСФЗ, які стали частиною українського законодавства.

Значну увагу дослідженням сертифікації бухгалтерів приділили В. М. Жук, А. І. Фаріон, Л. О. Кирильєва, І. Б. Чернікова. Однак це питання є надалі відкритим, адже сертифікація бухгалтерів в Україні неоднозначно сприймається в суспільстві та не є обов'язковою, що зумовлює доцільність подальших досліджень проблеми сутності та організаційних аспектів сертифікації.

Процес інтеграції України до європейського ринку потребує уніфікації правил та вимог до стандартів із бухгалтерського обліку та фінансової звітності суб'єктів господарювання на рівні країн ЄС, зближення законодавства України з правовими положеннями ЄС. Міжнародні стандарти фінансової звітності є сполучною ланкою в сучасному світі для отримання об'єктивної інформації про фінансовий стан підприємства, оскільки для реалізації будь-якого економічного рішення необхідно розуміти фінансовий стан підприємства. Зміни до Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність», що відбулися у 2018 р., поставили за мету привести положення основного бухгалтерського Закону у відповідність із законодавством ЄС [1]. Але необхідно визнати, що зміни в бухгалтерському обліку формуються не лише під впливом формальних інститутів. У цих умовах важливим є розвиток регуляторних, контролюючих інститутів, інститутів науки, методології та відповідної освіти. Для запровадження МСФЗ на підприємстві необхідна наявність спеціалістів із відповідним знанням. Це стосується також спеціалістів державних та незалежних органів, на яких покладається контроль правильності застосування стандартів та достовірності даних фінансової звітності. Однією з головних проблем реформування бухгалтерського обліку в Україні є невідповідність системи післядипломної освіти бухгалтера загальноприйнятим міжнародним принципам і стандартам, які розроблено Міжнародною Федерацією Бухгалтерів.

Основним показником, який може підтвердити кваліфікацію та професійну підготовку працівника в бухгалтерській сфері, є відповідний сертифікат, що допомагає підвищити довіру закордонних інвесторів та бізнес-партнерів. Бухгалтерська сертифікація підтверджує передусім знання стандартів обліку – МСФЗ, НП(С)БО, GAAP USA тощо. Процедура сертифікації здійснюють громадські бухгалтерські організації (асоціації, федерації), а не державні органи. Кожна така організація розробляє власну систему підготовки, обирає дисципліни для навчання.